

MINISTERUL
PUBLIC

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL IAȘI

Operator date cu caracter personal A.N.S.P.D.C.P.nr. 4552

Dosar nr. 1015/P/2023.

ORDONANȚĂ

de clasare

Anul 2023, luna septembrie, ziua 13

[REDACTAT] din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași,
Examinând dosarul penal cu numărul de mai sus, privind comiterea infracțiunilor
de **abuz în serviciu**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 297, alin. 1, Cod penal,

CONSTAT:

La data de 24.06.2021, la Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, a fost înregistrată, sub numărul unic 369/P/2021, plângerea numiților Toma Tudor și Toma Marilisa, prin care aceștia au reclamat comiterea mai multor fapte de natură penală de către numiții Bejan Emil, Mihăilă Cornel, Leahu Valentin și Mihai Bălan, solicitându-se efectuarea de cercetări, sub aspectul comiterii infracțiunilor de constituirea unui grup organizat, cumpărarea de influență, hărțuirea, violarea vieții private, respectiv abuz în serviciu.

Prin ordonanța organelor de urmărire penală, din data de 05.07.2021, s-a dispus începerea urmăririi penale „*in rem*”, sub aspectul comiterii infracțiunilor de **constituirea unui grup organizat, hărțuirea, violarea vieții private, respectiv abuz în serviciu**.

Prin ordonanța organelor de urmărire penală, din data de 17.10.2022, s-a dispus extinderea urmăririi penale, sub aspectul comiterii infracțiunilor de **trafic de influență, cumpărare de influență, luare de mită și dare de mită**.

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, din data de 20.12.2022, s-a dispus clasarea cauzei, sub aspectul comiterii infracțiunilor de **trafic de influență, cumpărare de influență, luare de mită și dare de mită**, precum și disjungerea cauzei, în vederea continuării cercetărilor, dosarul nou format fiind înregistrat sub numărul unic 1015/P/2022.

Ulterior, la data de 25.01.2023, dosarul cu numărul de mai sus a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, în vederea analizării oportunității preluării acestuia în anchetă proprie.

Din cercetările efectuate, rezultă faptul că numitul Toma Tudor deține mai multe terenuri pe raza satului Vișan, comuna Bârnova, jud. Iași. Una dintre proprietăți se

învecinează, printre altele, cu imobilul deţinut de către numitul Mihăilă Cornel. Din cauza neînțelegerilor legate de delimitarea celor două proprietăți, între numiții Toma Tudor și Toma Marilisa, pe de o parte, și numitul Mihăilă Cornel, pe de altă parte, există mai multe litigii civile, aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

De asemenea, numiții Toma Tudor și Toma Marilisa mai au și alte litigii civile, cu numitul Bejan Emil, legate de ieșirea dintr-o asocieră comercială, pe care numita Toma Marilisa a avut-o cu acesta.

Împotriva numitului Mihăilă Cornel a fost formulată și o plângere penală, pentru comiterea infracțiunii de tulburare de posesie.

Numitul Leahu Valentin, lucrător de poliție în cadrul Postului de Poliție Bârnova, având dosarul în lucru, a propus clasarea respectivei cauze Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, soluție care a și fost pronunțată de către procurorul de caz.

Apreciind că propunerea lucrătorului de poliție ar fi fost nelegală, numitul Toma Tudor l-a acuzat pe acesta de comiterea infracțiunii de abuz în serviciu.

În ceea ce privește infracțiunea de **abuz în serviciu**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 297, alin. 1, cod penal, examinând situația de fapt reținută, constat că fapta reclamată, nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Elementul material al laturii obiective al infracțiunii de abuz în serviciu presupune neîndeplinirea unui act sau îndeplinirea acestuia în mod defectuos de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu intenție.

Prin decizia Curții Constituționale nr. 405, din 15.06.2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 517, din 08.07.2016, s-a stabilit că dispozițiile art. 246, din Codul penal, din 1969, și ale art. 297, al. 1, din Codul penal, sunt constituționale, în măsura în care, prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora, se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”.

În considerentele acestor decizii, instanța de contencios constituțional a subliniat că ilicitul penal este cea mai gravă formă de încălcare a unor valori sociale, iar consecințele aplicării legii penale sunt dintre cele mai grave, astfel că stabilirea unor garanții împotriva arbitrariului prin reglementarea de către legiuitor a unor norme clare și predictibile, este obligatorie.

În consecință, comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor, chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament în temeiul art. 73 al. 1 din Constituție, precum și ca act material emis de către Guvern, în temeiul delegării legislative prev. de art. 115 din constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut că, în sistemul continental, jurisprudența nu constituie izvor de drept, așa încât înțelesul unor norme să poată fi clarificat pe această cale, deoarece, în acest caz, judecătorul ar deveni legiuitor.

Instanța de contencios constituțional a constatat că, în cazul în care neîndeplinirea ori defectuoșitatea îndeplinirii unui act nu s-a raportat la atribuții de serviciu, prevăzute într-un act normativ cu putere de lege, s-ar ajunge la situația ca, în cazul infracțiunii de abuz în serviciu, elementul material al acestora să fie configurat atât de legiuitor (parlament sau guvern), cât și de alte organe, inclusiv persoanele juridice de drept privat, în cazul fișei de evaluare, ceea ce nu este de acceptat în sistemul juridic de drept penal.

Curtea Constituțională a concluzionat că, în materie penală, principiul legalității incriminării „*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*” impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar, supunându-se sancțiunii penale.

În speță, nu există probe potrivit cărora să putem reține faptul că numitul Leahu Valentin ar fi îndeplinit vreun act cu încălcarea dispozițiilor legale, astfel încât nu este realizat elementul material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, așa cum a fost reconfigurat prin deciziile Curții Constituționale.

Întocmirea referatului s-a făcut cu respectarea dispozițiilor legale, în materie, în limitele atribuțiilor de serviciu, iar, dacă numitul Toma Tudor era nemulțumit de soluția pronunțată, avea posibilitatea legală de a o contesta, la o instanță judecătorească.

Din probele administrate, nu rezultă elemente care să conducă la concluzia că respectivul referat a fost întocmit în mod abuziv, cu încălcarea dispozițiilor legale, astfel încât se va dispune clasarea cauzei cu privire la comiterea acestei infracțiuni, întrucât fapta reclamată nu întrunește, sub aspectul tipicității obiective, elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu.

În ceea ce privește infracțiunile de „**constituirea unui grup infracțional organizat**”, și „**abuz în serviciu**”, „**hărțuire**” reclamate a fi comise de către numitul Mihai Bălan și alte persoane reclamate, prin declarațiile date de către numitul Toma Tudor, în fața organelor de cercetare penală, acesta nu a precizat care sunt faptele concrete, de care sunt acuzate persoanele reclamate, pentru a putea face, astfel, o analiză asupra corespondenței acestora cu modelul abstract, cuprins în norma de incriminare.

Consider, astfel, că infracțiunile menționate mai-sus nu au existat în materialitatea lor, motiv pentru care se va dispune clasarea cauzei, cu privire la presupusa comitere a acestora.

În ceea ce privește comiterea infracțiunii de violarea vieții private, faptă prevăzută și pedepsită de art. 226, alin. 1, cod penal, numitul Toma Tudor a arătat, în cuprinsul declarației date, că aceasta ar consta în apariția, în anumite articole de presă, a unor poze cu membrii familiei sale, care ar fi fost luate de pe contul avut de către acesta pe o rețea de socializare.

Or, această infracțiune, așa cum este reglementată în art. 226, alin. 1, cod penal, presupune „atingerea adusă vieții private, fără drept, prin fotografierea, captarea sau înregistrarea de imagini a unei persoane aflate într-o locuință”.

Publicarea în presă a unei fotografii luate de pe o rețea de socializare, având în vedere că postările din contul respectiv sunt oricum publice, nu se înscrie în tiparul normei de incriminare. Apreciez că fapta reclamată nu corespunde elementului material al acestei infracțiuni, astfel încât se va dispune clasarea cauzei, și cu privire la comiterea acestei infracțiuni.

Din probatoriul administrat în cauză, nu rezultă existența vreunui act material concret, din cele care constituie elementul material al infracțiunilor reclamate.

În raport de cele expuse mai sus, apreciez că nu a fost dovedită săvârșirea infracțiunilor de **abuz în serviciu**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 297, alin. 1, Cod penal, **constituirea unui grup infracțional organizat**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 367, alin. 1, Cod penal, **hărțuire**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 208, alin. 1, 2, Cod penal, respectiv a infracțiunii de **violarea vieții private**, faptă prevăzută și

pedepsită de art. 226, alin. 1, Cod penal, neexistând astfel probe concludente care să înlăture prezumția de nevinovăție, de care beneficiază orice persoană acuzată de comiterea unei fapte penale.

Aspectele reclamate de către persoana vătămată nu au fost confirmate de mijloacele probatorii administrate în cauză, astfel încât, ținând cont și de principiul „*in dubio pro reo*”, potrivit căruia dubiul profită presupusului făptuitor, apreciez că faptele reclamate nu au existat în materialitatea lor, fiind incidente, astfel, dispozițiile art. 16, a, cod procedură penală, situație în care, se va dispune clasarea prezentei cauze.

Pentru aceste argumente,

În temeiul art. 315, alin. 1, lit. b. Cod proc. pen., raportat la art. 16, alin. 1, lit. a, b, cod pr. pen.,

DISPUN :

Clasarea cauzei, având ca obiect presupusa comitere de către numitul Leahu Valentin a infracțiunii de **abuz în serviciu**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 297, alin. 1, Cod penal, întrucât fapt nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Clasarea cauzei, având ca obiect presupusa comitere a infracțiunilor de **abuz în serviciu**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 297, alin. 1, Cod penal, **constituirea unui grup infracțional organizat**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 367, alin. 1, Cod penal, **hărțuire**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 208, alin. 1, 2, Cod penal, respectiv a infracțiunii de **violarea vieții private**, faptă prevăzută și pedepsită de art. 226, alin. 1, Cod penal, întrucât faptele reclamate nu au existat în materialitatea lor.

În conformitate cu dispozițiile art. 275, alin. 3, 5, Cod pr. pen., cheltuielile judiciare avansate rămân în sarcina statului.

În temeiul art. 316, alin. (1), C. proc. pen., ordonanța procurorului se comunică numiților Leahu Valentin, Mihai Bălan (sat Vișan, com. Bârnova, jud. Iași), Mihăilă Cornel (fila 66) și Toma Tudor.

Împotriva ordonanței, se poate face plângere, la prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, în termen de 20 de zile, de la comunicare, conform art. 339, alin. 1, alin. 4, C. pr. pen..

PROCUROR,
Istrate Daniel